

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

ספרונים חדשים

ברחבי הארץ נשלמות ההכנות לתהלוכות הילדים המסורתיות של ל"ג בעומר. מאות אלפי הילדים שישתתפו בתהלוכות יחזרו הביתה ובידם ספרון קודש חדש, שיצא לאור על-ידי צעירי חב"ד. השנה יצא לאור שני ספרונים חדשים. האחד מדורת השלום, שיחולק למגור הכללי, והשני דמעות מעורות, שיחולק בתהלוכות שיתקיימו במגור החרדי. הספרונים נושאים ערכים של אהבת ישראל וקירוב לבבות.

אוהל רשב"י

חב"ד רשב"י משלימים את ההיערכות לפעילות בקרב העולים להילולא בל"ג בעומר במירון. אוהל מרכזי מוקם במקום, ויאיישו אותו תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בכפר חב"ד. הם יזכו יהודים בהנחת תפילין, ופיצו ספרי חסידות במחירים מוזלים. במקום יוצב גם מרקע ענק, ועליו יקרנו מראות קודש של הרבי מליובאוויטש. בשבת זו יערכו באוהל התוועדות ושיעורי חסידות בהשתתפות משפיעים מפורסמים.

סמינר שבועות

ארגון התקשרות חווייה יהודית עורך סמינר בחג השבועות. הסמינר יהיה במלון ניר-עציון בימים שני-רביעי, ד"ר בסיון (13.5.15), עם מיטב המרצים. תיקון ליל שבועות ופעילות ערכית לילדים. טל' 03-9302030.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:28	8:07	7:31	7:14
8:31	9:12	8:25	8:13

פרקי אבות: פרק ד

300 בתי חב"ד לשירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

האחדות תושג באמצעות הילדים

מרגש לראות מדי שנה בשנה את המוני הילדים, מכל חוג, עדה, זרם ואורח חיים, הצועדים יחדיו במפגן של אהבת ישראל ואהבת המורשת היהודית

תהלוכת ל"ג בעומר. מפגן מרגש של אהבת ישראל ואהבת התורה

שורשיה של האחדות היהודית במהות המשותפת של כל חלקי עם ישראל. כולנו בני אברהם יצחק ויעקב. בכל יהודי שוכנת נשמה שהיא 'חלק א' לזה ממעל ממש'. יש לנו אלוקים אחד, תורה אחת, ארץ אחת. זה עוגן איתן לשמירת האחדות גם על רקע חילוקי דעות ופערים.

מחיצות מלאכותיות

את האחדות היהודית במלוא יופייה אפשר לראות בתהלוכות ל"ג בעומר. זכה רבי שמעון ברי-יוחאי שיום ההילולה שלו - ל"ג בעומר - מצליח לאחד מאות אלפי ילדי ישראל סביב התורה ומצוותיה. מרגש לראות מדי שנה בשנה את המוני הילדים, מכל חוג, עדה, זרם ואורח חיים, הצועדים יחדיו במפגן של אהבת ישראל ואהבת המורשת היהודית.

דווקא בתקופתנו המקוטבת יש לתהלוכות האלה ערך עצום בשבירת המחיצות המבדילות בין חלקי העם. האווירה שפוליטיקאים וכלי התקשורת משרים מגביה חומה בין הציבורים. כאן, בתהלוכות ל"ג בעומר, הכול חשים פתאום שהננו עם אחד ושכל המחיצות הללו מלאכותיות ונטולות יסוד.

זאת המשימה החיונית בימים האלה - לחזק את הבסיס היהודי ואת החיבור למסורת ישראל, לתורה ולמצוות, ולהגביר אהבת חיים שתביא את הגאולה השלמה.

קרים שנערכים ב"ה ישראל מעלים כי הציבור אינו מודאג כל-כך מהפער העדתי, אך הוא מודאג מאוד מהפער הדתי. רובו הגדול של הציבור סבור שהקייטוב הדתי אף יגבר ויחריף בעתיד. מדאיגה עוד יותר האווירה שנוצרה, ולפיה אף אין טעם לנסות לחבר בין חלקי העם, משום שזה אתגר חסר סיכוי מלכתחילה.

רבים בתוכנו מוכנים להרחיק מאוד כדי להגיע לשלום עם הערבים. השגת שלום בתוכנו, היהודים, קלה הרבה יותר. דיי לצעוד שני צעדים איש לקראת רעהו, להפיל מחיצות, לסלק דעות קדומות, ולגלות שככלות הכול כולנו יהודים.

אחדות ולא אחידות

נדמה שיש שחיקה בעצם ההכרה שכולנו בני עם אחד. במשך כל הדורות חשו יהודים תחושה עמוקה של קשר ושייכות לכל יהודי, גם ליהודי שיש עמו ויכוח נוקב. כל יהודי הוא אח, חלק מהמשפחה - יהיו מעשיו אשר יהיו. אם הוא שוגה, הדבר גורם צער וכאב, אך לעולם לא שנאה ועוינות. כי הוא חלק מאיתנו, בשר מבשרנו.

את ההכרה הזאת עלינו להשריש כל ימות השנה, ובמיוחד לקראת ל"ג בעומר. הכרה זו יש בה משום תיקון הפגם "שלא נהגו כבוד זה בזה", שגרם למותם של עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא.

נטייתם הטבעית של בני-אדם היא לשאוף לאחדות במובן של אחידות - שתהיה דעה אחת, דעתם כמובן. אך זו לא תיחשב אחדות אמיתית. אם הכול עשויים מעור אחד וחושבים אותה מחשבה, אין צורך בפעולה של אחדות, שכן מלכתחילה נתון ועומד רק דבר אחד. גדולתה של האחדות היא דווקא בסבילת פערים והבדלים, בעת שהגרעין המאחד חזק דיו לאפשר זאת.

ההתחדשות חיונית

שגם הוא יהיה מתוך חיות ובהידור.

חיות פנימית

המשנה מלמדת אותנו שייתכן מצב שבדיעבד הקרבן אינו פסול אף שלא נזהרו ב'תבואה חדשה', אך לכתחילה אין לעשות כך. יהודי יכול לקיים מצוות גם בלי חיות, ואפילו בלי ללמוד תורה (כמו עם הארץ שמקיים מצוות בלי לדעת את ההלכות על בורייך), אבל אז חסרה השלמות בקיום המצוות.

לכן חיוני ללמוד גם את פנימיות התורה, שהיא הנותנת חיות בקיום המצוות, והיא המסייעת ליהודי להרגיש את ההתחדשות בתורה, "בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים". כשיהודי לומד את פנימיות התורה ומרגיש את החיות הפנימית בתורה ובמצוותיה, הוא הולך לבטח בדרך המלך, דרכו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, נותן התורה, ברוב הצלחה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

(תורת מנחם כרך מ, עמ' 241)

ההסבר לכך הוא שאמנם האיסור להקריב מן התבואה החדשה במקדש חל עד הקרבת 'שתי הלחם' בחג השבועות, אולם אחרי הקרבת קרבן העומר נחלש תוקפו של האיסור, ולכן לכתחילה אין עושים זאת, אך "אם הביא - כשר".

התורה כלחם

'שתי הלחם' שהוקרבו במקדש רומזות לתורה. התורה בכלל מכונה לחם, מכיוון שהיא מתאחדת עם שכלו של האדם כשם שהלחם מתעכל במעי ונעשה דם ובשר כבשרו. 'שתי הלחם' רומזות לשני סוגים בתורה: תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, או בחלוקה אחרת - החלק הנגלה של התורה והחלק הנסתר של התורה, פנימיות התורה.

על כך אמרו חז"ל: "בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים". כלומר, לימוד התורה בכל יום צריך להיות באופן של חידוש, בבחינת "מנחה חדשה". לימוד כזה נעשה בחיות גדולה יותר, כטבעו של האדם שכשהוא לומד דבר חדש הוא מרגיש התלהבות גדולה יותר. תחושת התחדשות זו משפיעה גם על קיום המצוות.

בפרשתנו מובאת המצווה להקריב את 'שתי הלחם' במקדש בחג השבועות. וכך אומרת התורה: "עד ממחרת השבת השביעית תספרו (את ספירת העומר) חמישים יום, והקרבתם מנחה חדשה לה'". כלומר, ביום החמישים לאחר הקרבת קרבן העומר, יש להקריב "מנחה חדשה", שהיא הקרבת 'שתי הלחם'.

קודם הקרבת 'שתי הלחם' אסור להקריב מהתבואה החדשה מנחה לה'. אמנם העומר, שהוקרב למחרת היום הראשון של פסח, התיר לעם לאכול מהתבואה החדשה, אך האיסור להקריבה במקדש עדיין עמד בעינו. רק קרבן 'שתי הלחם' התיר להקריב מנחות במקדש מהתבואה החדשה.

לכתחילה ובדיעבד

מה הדין אם בכל-זאת הקריבו מהתבואה החדשה מנחה לה' קודם הקרבת 'שתי הלחם'? קובעת המשנה שאם הקריבו מהתבואה החדשה קודם הקרבת העומר - הקרבן פסול, אך אחרי הקרבת העומר אמנם אין מביאים לכתחילה מנחה מהתבואה החדשה עד הקרבת 'שתי הלחם', אך "אם הביא - כשר".

אמרת השבוע

כמיהת ילדות

קבוצה מחסידי קוצק פגשה פעם אחת יהודי יליד העיר טומשוב, שבה נולד רבי מנחם מענדל מקוצק. הביע האיש את פליאתו: "הלוא אני למדתי עמו ב'חדר', והנה הוא נעשה רבי".

החלו החסידים לחקרו על התנהגותו של הרבי מקוצק בהיותו ילד. בתחילה אמר האיש שאינו זוכר שום דבר מיוחד, אך לבסוף זכר וסיפר:

"שנה אחת, בל"ג בעומר, יצאה כל הכיתה עם המלמד אל ההרים. בילינו שם את היום, וכשיצאנו בחזרה אל העיר גילה המלמד שהילד מנחם מענדל איננו. התחלנו לחפש, ולבסוף מצאנו אותו שוכב בפישות ידיים ורגליים על ההר, כולו נתון בעולם אחר ופיו מפזם את הפסוק: 'ליבי ובשרי ירננו אל אֵל חַי'..."

פתגם חסידי

"את הפשט שבסוד גילה רשב"י. את הרמז שבסוד גילה האריז"ל. את הדרש שבסוד גילה הבעש"ט. ואת הסוד שבסוד גילה המלך המשיח"

(ה'צמח צדק')

ל"ג בעומר | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

42 אלף נרות

בל"ג בעומר נוהגים להדליק מדורות אש, לפי שביום הזה נעצרה המגפה אשר פגעה בתלמידי רבי עקיבא, והדליקו לזכרם נרות נשמה. ומאחר שמתו עשרים וארבעה אלף תלמידים, הדליקו בבת אחת עשרים וארבעה אלף נרות, ואלה יצרו מדורות.

(שפת אמת)

כך עולים

כאשר בעל 'אור החיים' הקדוש עלה למירון להילולא של רשב"י, עם הגיעו לרגלי ההר ירד מהחמור והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל הדרך גועה וצועק: היכן אני השפל נכנס, למקום אש ושלהבת! ובעת ההילולא היה שמח שמחה גדולה.

נהג כבוד

בל"ג בעומר פסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות. הם מתו מפני "שלא נהגו כבוד זה בזה". רבי שמעון בר-יוחאי היה מתלמידי רבי עקיבא שנשארו בחיים, כי נהג כבוד בחבריו והייתה אצלו אהבת ישראל בהדגשה. לכן ל"ג בעומר הוא יום שמחה גדולה, מפני היתרון של שלום הבא אחרי מחלוקת.

(הרבי מליובאוויטש)

הנשמה נהנית מהזוהר

האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש שאל פעם אחת

את משרתו, שהיה יהודי פשוט: ממה אתה נהנה יותר, מלימוד משניות או מלימוד ספר הזוהר? ענה המשרת: מלימוד הזוהר, אף שרק בלימוד משניות אני מבין לפי ערך את מה שאני לומד. אמר לו הרבי: אכן, הנשמה נהנית יותר מלימוד זה; הנשמה מבינה מה שהיא לומדת.

טהרת האוויר

רשב"י טיהר את האוויר המעופש של העולם, וכך גרם טובה לכל יהודי באשר הוא. כאשר אוויר העולם אינו נקי, הדבר משפיע לרעה על כל אחד ואחד, איש איש על-פי דרגתו, על רב באופן כזה, ועל יהודי פשוט באופן אחר.

(אוצר פתגמי חב"ד)

מרומם את הנפש

אדמו"ר ה'צמח צדק' אמר לאחד מחסידיו ביחידות: לימוד הזוהר מרומם את הנפש; לימוד מדרש מעורר את הלב; אמירת תהילים בדמעות מדיחה את הכלי.

(היום יום)

ספרי רשב"י

אמרו חסידים בשם אדמו"ר הזקן: רשב"י חיבר עשרים ושניים ספרים, כמספר כ"ב האותיות - ספר האורה, ספר הברכה, וכן הלאה, אך אלינו הגיע רק חלק קטן מהספר השביעי, הוא ספר הזוהר.

(מגדל עוז)

האיש המסתורי

כרעם ביום בהיר הכתה הידיעה על ראשיהם של יהודי טבריה. היישוב היהודי לפני יותר ממאתיים שנה היה קטן ורדל אמצעים, והגזרה שניחתה עליו הייתה למעלה מיכולתו.

נציגי היהודים בטבריה נקראו במפתיע אל מושל הגליל העריץ, הפחה אחמד אל-ג'אזר. זה היה ידוע באכזריותו ובשנאתו ליהודים. הוא ניצל את המעמד שהקנתה לו ממשלת טורקיה להיטפל ליהודים בכל עת ולהצר את צעדיהם.

עתה תבע מהם הפחה להעלות לו סכום עצום. הוא הוסיף אזהרה: "אם לא תביאו לידי את הסכום במלואו בזמן שנקבתי, תגורשו מהעיר עם כל בני משפחותיכם".

התכנסו כל ראשי הקהה למצוא פתרון לאיום המרחף מעל ראשם. הם באו לידי החלטה לשגר שליח אל קהילות ישראל בארצות השכנות, לבקשם להרים את תרומתם להצלת יהודי טבריה. לא היה מתאים לשליחות זו מרבי יעקב־שמשון משפיטובקה, שהכול הכירו בקדושתו ובחסידותו.

כמה שנים קודם לכן בא לטבריה אחרי הסתלקות רבו, בעל ה'תולדות', היה לתלמידו של רבי פינחס מקוריץ. לאחר זמן הצטרף לעליית החסידיים, והתיישב בטבריה. שם בחר בחיי דלות ובלבד שיוכל לעסוק בתורה ובעבודת הבורא. לא עברה חצי שנה מאז עלייתו, והוא נתבשר על הסתלקות רבו, רבי פינחס מקוריץ.

קשה היה לרבי יעקב־שמשון לקבל עליו את השליחות, שאילצה אותו לעזוב את לימודו לזמן רב, וגם המסע היה כרוך בסכנות רבות. עם זה, הסכנה המרחפת על יהודי העיר הכריעה לדחות כל שיקול אחר.

הוא יצא לעבר העיר ביירות שבלבנון, ששם התבססה קהילה יהודית גדולה. השמועה אמרה כי רוב בני הקהילה הם בעלי מלאכה, ואף שאינם בעלי הון, הם משתכרים בכבוד.

על-פי בקשתו של רבי יעקב־שמשון הורה רב הקהילה להזמין את כל יהודי הקהילה לדרשה שיישא האורח בשבת. ואכן, בשבת היה בית־הכנסת מלא מפה אל פה ביהודי המקום.

פתח האורח בדרשה נלהבת, שזורה בפנינים על הפרשה ובדברי־יחן ערבים לכל אוזן. דממה שרתה בבית־הכנסת וההקשבה הייתה מלאה. אך לפתע עצר האורח את שטף דיבורו ופרץ

בבכי. הכול הביטו בו בהשתוממות, ובמהרה הסביר הרב את סיבת בכיו:

"יהודים יקרים, לא דרשן אני ולא בן דרשן. שליח מצווה אני מקהילת קודש טבריה, שסכנה גדולה מרחפת על ראשה". כאן סיפר רבי יעקב־שמשון על דרישתו של הפחה העריץ, וביקש מכל אחד ואחד להרים תרומה הגונה להצלת יהודי טבריה.

יהודי ביירות הגיבו ברגשות כנים של השתתפות בצער, אולם במהרה התברר לאורח כי אין ביכולתם להגיש עזרה ראויה. ראשי העדה הסבירו לו כי פרנסת יהודי המקום מספיקה אך בקושי לצורכי הקיום שלהם ואין בכוחם לתרום סכום גדול כזה.

רבי יעקב־שמשון התאכזב עמוקות. אם זה המצב בקהילת ביירות, איזו

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

מתן הפנימיות

יש קשר מיוחד בין ל"ג בעומר ובין הגאולה. בתורת החסידות מכונה היום הזה: 'מתן־תורה של פנימיות התורה'. זה היום שבו ניתן הכוח לגלות בעולם הזה התחתון את האור של פנימיות התורה, ובכך החלה ההכנה הממשית להתגלות השלמה של האמת הפנימית בגאולה האמיתית והשלמה.

גם קודם זמנו של רבי שמעון ברייחאי הייתה קיימת פנימיות התורה, וגדולי חכמי ישראל עסקו בתורת הנסתר, אולם בל"ג בעומר חל מפנה מהותי. הדבר דומה לנתינת התורה בכלל. גם לפני מתן התורה הייתה תורה ועסקו בתורה, אבל אז הייתה קיימת מחיצה שהפרידה בין העולם הגשמי לרוחני, והתורה נשארה מנותקת מהמציאות הגשמית. בחג השבועות ניתן לנו הכוח לחבר את התורה עם המציאות הגשמית ולהחזיר קדושה בתוך העולם הזה התחתון. גם ל"ג בעומר נותן כוח שפנימיות התורה תתקבל בכליו של העולם הזה ותהיה חלק ממנו.

נפתח הצינור

מסופר על רבי יוסף קארו, בעל ה'שולחן ערוך', שעסק שלוש יממות בקושיה חזקה, עד שלבסוף, אחרי יגיעה גדולה ועצומה, הצליח ליישבה. כעבור זמן מה נכנס לבית־המדרש והאזין לקול לימודו של יהודי פשוט יחסית, שעסק באותו עניין. לתדהמתו של רבי יוסף מצא הלה חישמהר את התירוץ שעליו עמל הוא שלוש יממות רצופות. הדבר גרם לו עוגמת־נפש רבה, עד שגילו לו מן השמים שאחרי שהוא מצא את התירוץ ביגיעתו הגאונית והביא אותו לעולם, נפתחה הדרך גם לפני אנשים פשוטים יותר לגלות תירוץ זה בלי עמל רב כל־כך.

עיקרון זה מכונה בתורת החסידות 'פתיחת הצינור'. כך גם מסבירים, למשל, את הפלאת מסירות הנפש של אברהם אבינו, אף שאחריו היו אנשים פשוטים לאין־ערוך ממנו, והקב"ה לא דיבר עמם, ובכל־זאת מסרו את נפשם על קידוש השם. אלא שגדולתו של אברהם אבינו הייתה בהיותו ראשון ובהיותו זה שפתח את ה'צינור' של מסירות הנפש. בכוחו יכולים אחר־כך גם אנשים פשוטים להגיע לדרגה זו.

שיא השלמות

רבי שמעון ברייחאי, מחבר ספר ה'זוהר', 'פתח' את הצינור של 'פנימיות התורה' (ואמנם אנו מוצאים ב'זוהר' פעמים רבות את הביטוי 'פתח', 'פתח' ו'פתח') וכדומה, דבר הרומז לפתיחת 'צינור' השפע הזה). הייתה לו הסגולה המיוחדת של לימוד תורה בדרגת 'ראייה'. כלומר, כשעסק בתורה הוא 'ראה' את ענייני התורה כפי שהם לאמיתתם ולפנימיותם, עד שורשם העליון. זאת גילה בעולם הזה.

ביום ל"ג בעומר, שבו נסתלק, הגיעה עבודתו זו לידי שלמות. לכן שמח שמחה גדולה וגם ציווה לשמוח ביום הזה לאחר פטירתו, שכן אז הגיע לשיא השלמות של עבודתו בעולם. ביום הסתלקותו (כמו בכל יום הסתלקות צדיק) עולים ומתגלים כל מעשיו ועבודתו שעבד ופעל במשך ימי חייו, ומכאן של"ג בעומר הוא היום שבו עומד פועלו של רבי שמעון ברייחאי בשיא שלמותו.

רבנו הזקן רומז (ספר המאמרים תקס"ח, עמ' רפג) של"ג בעומר הוא יום זכאי במיוחד לגאולה. הוא מבאר את מה שנאמר בזוהר בדבר התכללותה של נשמת משיח בייסוף במשיח בן־דוד, שבאותו הזמן ניטלים ממנו "כל האורות עליונים דבינה", עד שהדבר נקרא בשם מוות. ואז, בחג הפסח נוצרת ה'גדה' של נשמת משיח, אולם הדבר נשאר בהעלם עד ל"ג בעומר, שהוא היום השלושים ושלושה לחג הפסח (כנגד "שלושים יום ושלושת ימים" של 'מי הטהרה' לאחר לידת זכר), ו"ל"ג בעומר סוף ל"ג דמי טהרה... ואז נאמר והפכתי אבלם לששון".

תקווה יוכל לתלות בבני קהילות אחרות, שאולי מצבן קשה יותר?

בשובו לבית מארחו שכב רבי יעקב־שמשון לנוח, ובחלומו ראה את רבו המנוח, רבי פינחס מקוריץ, המאיר לו את פניו ושואל מדוע הוא מודאג ביום שבת־קודש. סיפר לו רבי יעקב־שמשון את סיפור גזרתו של הפחה, ואת התנפצות תקוותו מיהודי ביירות.

אמר לו רבו: "תנוח דעתך. ה' יהיה בעזרך אם תעשה כדבריי. מחר בבוקר השכם להתפלל שחרית וצא לרחוב. צפה בעוברים ובשבים, וכשתראה אדם חגור חבל גס רץ בלי להביט אנה ואנה, תפוס בחגורתו ואמור לו כי אנוכי שלחתיך לבקש את עזרתו".

קם רבי יעקב־שמשון מעודד. לפליאת רב הקהילה למראה השינוי הפתאומי במצב רוחו, השיב האורח במילים קצרות: "נודע לי כי בעזרת ה' ימצא מוצא לצרתם של יהודי טבריה".

למחרת בבוקר עשה רבי יעקב־שמשון ככל אשר ציווהו רבו. הוא צפה בעוברים ובשבים ופתאום הבחין באדם רץ המתאים לתיאור שקיבל בחלום. מיד מיהר אליו ואמר: "ר' יהודי, זקוק אני לעזרתך!".

האיש משך בכתפיו: "מה אתה רוצה ממני?! אינך רואה כי ממחר אני, ואין באפשרותי לעזור לך?!".

אולם רבי יעקב־שמשון לא הרפה מאחזיתו בו. הוא השיב בתקיפות: "פונה אני אליך בשליחותו של מורי ורבי, רבי פינחס מקוריץ. לא אעזובך עד אשר תיענה לבקשת".

כאשר שמע הלה את שמו של רבי פינחס מקוריץ, אמר בשקט: "אם־כן, אחוז בי ובוא עמי ואל תרפה".

רבי יעקב־שמשון החזיק בחגורתו של האיש והלך אחריו. בתוך זמן קצר עמדו רגליהם מחוץ לעיר, ולמרבח תדהמתו מצא פתאום את עצמו עומד עם האיש בשערי קברו של רבי שמעון ברייחאי במירון!

האיש פנה אל רבי יעקב־שמשון והזהירו לבל ייכנס עמו, כי עליו להשתטח על ציון רשב"י לבדו. שמר רבי יעקב־שמשון את פקודת האיש והמתין בחרדת קודש מחוץ למערה.

פתאום יצא האיש החוצה, פניו נוהרות משמחה, והוא קרא אל רבי יעקב־שמשון: "הבה נודה לה", כי זה עתה פעל רשב"י שהגזרה נתבטלה! יכול אתה לשוב לעירך".

נפרד ממנו רבי יעקב־שמשון וחרז לטבריה שמח וטוב לב. תיכף בהיכנסו בשערי העיר נתבשר כי הפחה אחמד אל־ג'אזר מת מוות פתאומי, ומכיוון שכן בטלות כל גזרותיו.

בשורת הגאולה בתורת רשב"י

"ממש ימות המשיח"

משם המשיך למיזם הבא: "הצעתני בשידור לחלק את הזוהר לחוברות. ישיבת המקובלים 'נהר שלום' בירושלים אימצה את הרעיון והוציאה אלפי סדרות של ספר הזוהר מחולק לשבעים חוברות, וכך כל אחד ואחד יכול בקלות לערוך 'סיום' על הזוהר בכל שנה, בהשקעה של כחמש דקות ביום. אטאט החלו לצאת לאור עוד מהדורות כאלה של ספר הזוהר."

איך מלקטים את מאמרי הגאולה מספר הזוהר? "במשך שנים דליתי את המאמרים מתוך סדרת הספרים של בעל ה'מתוק מדבש', המקובל רבי דניאל פריש, על הזוהר. זה כולל חיפוש, ליקוט, עריכה, הגשה ועוד. הרב פריש זכה לפרש את הזוהר, והספר החדש יוצא לאור בשיתוף פעולה עם בניו, 'ידלחט'א, שעושים ללא לאות להפצת הפירוש של אביהם. אגב, הוא נזכר, 'כשביקרתי בעבר אצל בעל ה'מתוק מדבש', סיפרתי לו שכל בנינו נהגים ביום בריהמזווה לעשות סיום על כל הזוהר, אחרי שבכל יום, במשך כמה שנים, למדו חמש דקות בספר. הוא התפעל מאוד והגיב: 'ממש ימות המשיח'."

מימוש ההבטחה

בפתח הספר הרב ששון מביא את דברי גדולי ישראל על פנימיות התורה. "מדהים לגלות שיש

כבר ארבע שנים עובד הרב חיים ששון (55) על הספר 'זוהר הגאולה', ובו מאמרי זוהר העוסקים בגאולת ישראל. בתחילת חודש אדר השנה, כשסבר שהעבודה קרובה לסיימה, הרגיש שמהו נתקע ולא זז. "העיכוב לא היה מובן", הוא מספר. "לא נותר לי אלא לעלות לקברו של רבי שמעון בר-יוחאי במירון. משעות הבוקר למדתי בספר הזוהר, התפללתי וביקשתי את ברכת התנא האלוקי שהמניעות יתבטלו".

למחרת התחולל המפנה: "באופן פלאי המיזם צבר תאוצה, והשבוע, ערב ל"ג בעומר, יום ההילולא של הצדיק האלוקי, אנחנו משיקים את הספר המיוחד שיביא את בשורת הגאולה של רשב"י להמונים".

חזקיה בן-מנחם

מאז גילה את חיי התורה והמצוות הרב ששון, חסיד חב"ד, עושה רבות להפיץ את הזוהר לציבור הרחב. "בתחילת הדרך, לפני כשלושים שנה, ראיתי שמקובלי ירושלים משנת תפא"ר (5681) יצאו בקריאה שכל אחד יקבל עליו לעשות 'סיום' על כל הזוהר, בשאיפה להגיע לאלף סיומים שיזרוז את בוא הגאולה", הוא אומר.

הרב ששון ניצל את הבימה שניתנה לו ב'ערוצי הקודש' ברדיו, שם כונה 'חזקיה בן-מנחם', והקים מוקד טלפוני לחלוקת הזוהר. "נרשמו כ-1265 מאזינים שקיבלו עליהם לסיים את הזוהר".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מדורה כהלכה

שאלה: מה יש לעשות כדי שמדורת ל"ג בעומר תביא שמחה בלבד, בלי תופעות לוואי?

תשובה: המדורות מסמלות 'נר נשמה' לכבוד רשב"י, ואת האש שליהטה סביבותיו ביום ההילולא שלו. במקביל להדלקה על ציון הרשב"י במירון נהוג בארץ-ישראל להדליק מדורות בכל אתר ואתר. אולם יש לעשות הכול שהמדורה לא תיהפך חלילה ל"מצווה הבאה בעבירה" או תגרום סיכון סביבתי.

שבת: קודם כול, השנה של"ג בעומר חל במוצאי שבת, החליטה הרבנות הראשית לדחות את כל ההדלקות למחרת - יום ראשון בערב, כדי להימנע מחילול שבת (ובפרט עליידי הנוער והציבור הרחב) בהכנות להדלקה ובהדלקה עצמה.

עצים: יש להזכיר לנוער שאסור 'לסחוב' קרשים בלי רשות. ודאי שאין רשות לכרות עצים מגינות ציבוריות. אף אין היתר להוביל עצים בעגלות

הגאולה בזוהר. הרב חיים ששון

כליך הרבה דברי גאולה בזוהר. ליקטתי ארבע מאות ושנים-עשר מאמרים", הוא אומר.

בשיותיו עם בעלייתשובה הבחין הרב ששון בהתעוררות בלימוד בספר הזוהר: "דורנו מלא בעלייתשובה, כן ירבו. יש כיום צימאון אדיר ללימוד הזוהר. על-פי ההבטחה שמופיעה בזוהר, שבזכות הלימוד בספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים, החלה התעוררות בקרב חוגים רחבים, ונעשו פעולות רבות להפצת הזוהר לקירוב הגאולה. אין לי ספק שהספר יתרום את תרומתו למימוש ההבטחה, בביאת משיח צדקנו".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

ספר סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

דמותו של המשיח • תהליכי הגאולה • מה יהיה בימות המשיח • תחיית המתים • ועוד

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

להזמנות: טל' 1-718-6041020

